

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Bursíkové, soudce Richarda Galise a soudkyně Martiny Kotouček Mikoláškové ve věci

žalobce: **J. P.**
bytem X

zastoupený advokátem Mgr. Janem Prihodou
sídlem Sokolská 1605/66, Praha 2

proti

žalovanému: **Městský úřad Říčany**
sídlem Masarykovo náměstí 53/40, Říčany

v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem a o návrhu na zrušení opatření obecné povahy

takto:

- I. Žaloba na ochranu před nezákonným zásahem spočívajícím v příkazu na místě Městské policie Kostelec nad Černými lesy ze dne 2. 5. 2023, č. N3522792, se odmítá.
- II. Návrh na zrušení opatření obecné povahy žalovaného ze dne 3. 4. 2023, č. j. 77850/2023-MURI/OSAD, se odmítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Soud obdržel dne 13. 11. 2023 podání žalobce označené jako „Žaloba proti nezákonnému zásahu a návrh na zrušení opatření obecné povahy spolu s žádostí o zrušení navazujících rozhodnutí a žádost o pozastavení výkonu rozhodnutí“. V podání žalobce popisuje, že se měl dopustit přestupku spočívajícím v překročení povolené rychlosti na křižovatce silnic č. II/113 a č. III/11311 (ve směru na Kostelec nad Lesy) v obci Štíhlíce, za což mu hlídka městské policie uložila v blokovém řízení pokutu, kterou na místě uhradil. Namítá, že příslušná dopravní značka byla umístěna v křižovatce a na neviditelném místě za reklamní plochou. Tvrdí, že proti „přestupku“ podal „námitku proti záznamu bodu v registru řidičů“ a v řízení před žalovaným i „odvolacím orgánem“ (Krajským úřadem Středočeského kraje) žalobce namítal tyto a další skutečnosti. Žalobce podal i podnět k přezkoumání opatření obecné povahy o stanovení místní úpravy provozu č. j. 77850/2023-MURI/OSAD. Krajský úřad Středočeského kraje však neshledal důvody k zahájení přezkumného řízení, s čímž žalobce nesouhlasí. S odkazem na informace, které mu žalovaný poskytl, žalobce dále uvádí, že se příslušná dopravní značka přemístila na viditelnou pozici, aniž by došlo ke změně „napadeného rozhodnutí“. Podle žalobce je otázkou, jestli nepochybila i společnost umisťující dopravní značení. Žalobce je stále „persekuován“ rozhodnutím, které je založeno na nezákonném a zmatečném umístění dopravních značek. V závěru podání žalobce navrhuje, aby soud vydal rozsudek s výrokem: „Vyhovuje se žalobě proti nezákonnému zásahu a návrh na zrušení opatření obecné povahy spolu s žádostí o zrušení navazujících rozhodnutí a žádost o pozastavení výkonu rozhodnutí“.

2. V návaznosti na žalobcovo podání vydal soud dne 20. 11. 2023 usnesení, č. j. 39 A 31/2023 – 20, kterým žalobci uložil, aby odstranil vady podání tak, že jednoznačně uvede, zda podává žalobu na ochranu před nezákonným zásahem podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), žalobu proti rozhodnutí podle § 65 a násl. s. ř. s. či obojí. Soud zároveň žalobce poučil o náležitostech obou žalobních typů a vyzval k jejich doplnění. Dále žalobce vyzval, aby uvedl, zda návrh na zrušení opatření obecné povahy podává s některou z výše uvedených žalob, a popř. kterou, tedy zda se domáhá tzv. incidenčního přezkumu podle § 101a odst. 1 věty druhé s. ř. s. nebo zda návrh na zrušení opatření obecné povahy podává samostatně a domáhá se tzv. abstraktního přezkumu.
3. V reakci na výzvu soudu žalobce zaslal podání ze dne 30. 11. 2023, které nazval jako „*Návrh na zrušení opatření obecné povahy podle § 101a [s. ř. s.] ve spojení s žalobou proti nezákonnému zásahu podle § 82 a násl. [s. ř. s.] a žádost o přiznání odkladného účinku podle § 73 [s. ř. s.]*“. Žalobce v něm uvádí, že žalovaný vydal dne 3. 4. 2023 opatření obecné povahy vedené pod č. j. 77850/2023-MURI/OSAD a č. ev. 89011/2023 (dále jen „opatření obecné povahy“). Tím byla stanovena přechodná úprava provozu na silnicích č. II/113, III/10172, III/11311, III/11312, III/33316, III/33317, III/33318, III/33319, III/1083, III/1084, III/11314 a místních komunikacích z důvodu nutnosti vyznačení dopravního opatření souvisejícího s uzavírkou silnice č. I/2 v úseku Mukařov – Vyžlovka. Opatření obecné povahy žalobce napadá v části, kterou byla na silnici č. III/11311 v obci Štíhlíce ve směru jízdy na Kostelec nad Černými lesy povolena dopravní značka B 20 (nejvyšší povolená rychlost 30 km/h) k umístění v místě u křižovatky se silnicí č. II/113, a následně dále ve směru jízdy dopravní značka B 29 (zákaz stání) s dodatkovou tabulkou s datem a ve směru jízdy od silnice č. I/2 byla na silnici č. III/11311 stanovena na jednom sloupku dopravní značka B 20a (30), B 29 doplněná dodatkovou tabulkou udávající konkrétní datum. Dále žalobce opakuje, že se měl dopustit přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) a § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu) tím, že překročil rychlost v obci o méně než 20 km/h. Podle žalobce „[t]ento přestupek a jeho následky pramení přímo z napadeného opatření obecné povahy, jehož užitím v terénu došlo ke zkrácení práv navrhovatele nezákonným zásahem, který není rozhodnutím správního orgánu, čímž zákon přiznává navrhovateli žalobní legitimaci podle § 82 a násl. [s. ř. s.]“. Žalobce tedy brojí proti opatření obecné povahy návrhem na jeho zrušení podle § 101a a násl. s. ř. s., neboť jím bylo proti němu přímo zasaženo a byl zkrácen na svých právech podle § 82 s. ř. s. Žádá, aby bylo určeno, že zásah byl nezákonný. Dále rozvádí, proč nebyla dopravní značka umístěna na (pro něj) viditelném místě. Má za to, že v důsledku nezákonného osazení dopravní značky B 20 neviditelně v místě křižovatky došlo k nezákonnému zásahu, kterým byl krácen na svých právech, „*kde mu byla udělena neoprávněně pokuta*“. Blokovou pokutu uhradil a podepsal „*zmaten svým údajným protiprávním jednáním spočívajícím v překročení rychlosti*“ a „*při uvědomění celé situace*“ nyní zpochybňuje svůj souhlas k projednání přestupku v blokovém řízení. Dále žalobce opakuje, že podal námitku proti záznamu bodů v registru řidičů a podnět k přezkumnému řízení ve věci opatření obecné povahy „*a z toho plynoucí nezákonný zásah – pokuty ze strany PČR navrhovateli a tím krácení jeho práv*“ (pozn. soudu: v podání tato věta skutečně nemá žádnou zřejmou logickou návaznost na předcházející text). V závěru žalobce uvádí, že navrhuje zrušení opatření obecné povahy „*dle § 101a odst. 1 věta druhá spolu s žalobou proti nezákonnému zásahu*“ podle § 82 a násl. s. ř. s. Navrhuje, aby soud podle § 101a a násl. s. ř. s. opatření obecné povahy v napadené části zrušil, a dále na základě § 82 a násl. s. ř. s. zrušil „*přestupek uložený navrhovateli podle ust. § 18 odst. 4 zák. č. 361/2000 Sb. a dle §*

125c odst. 1 písm. f) zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů“ pro nezákonnost.

4. K podání ze dne 30. 11. 2023 žalobce přiložil mj. jím podepsaný blok na pokutu na místě zaplacenou č. N3522792 vydaný Městskou policií Kostelec nad Černými lesy ze dne 2. 5. 2023 (dále jen „příkaz na místě“).
5. Soud se nejprve zabýval tím, zda jsou ve věci splněny podmínky řízení.
6. Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.
7. Podle § 82 s. ř. s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
8. Podle § 101a odst. 1 s. ř. s. návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen. Pokud je podle zákona současně oprávněn ve věci, ve které bylo opatřením obecné povahy užito, podat ve správním soudnictví žalobu nebo jiný návrh, může navrhnout zrušení opatření obecné povahy jen společně s takovým návrhem.
9. Podle § 91 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o přestupcích“), může správní orgán příkazem na místě uložit pouze pokutu, pokud nestačí domluva a obviněný nebo osoba jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, souhlasí se zjištěným stavem věci, s právní kvalifikací skutku, s uložením pokuty a její výší a s vydáním příkazového bloku.
10. Soud předepisuje, že zpracování žaloby a její doplnění je z formálního hlediska na velmi nízké úrovni, neboť obsahuje celou řadu chyb v psaní, nepřesností a nesmyslných a nelogických formulací (včetně poměrně svérázné žalobcovy představy o jednotlivých žalobních typech). Proto také soud žalobce vyzval k odstranění vad, aby v první řadě vyjasnil, co je předmětem žaloby a čeho se žalobce domáhá.
11. I přes tyto formální nedostatky však lze z obsahu obou podání seznat, že jde v části o žalobu na ochranu před nezákonným zásahem podle § 82 a násl. s. ř. s., který žalobce spatřuje v příkazu na místě, jímž mu byla uložena pokuta za nerespektování dopravní značky omezující nejvyšší povolenou rychlost 30 km/h. To je zřejmé zejména z petitu druhého podání, v němž žádá zrušení „přestupku“ podle § 82 a násl. s. ř. s. a i z předcházejících vyjádření, že byl zkrácen na svých právech neoprávněným „udělením“ pokuty či že nezákonným zásahem byla pokuta ze strany Policie ČR.
12. Vedle toho z žalobcových podání plyne, že se podle § 101a a násl. s. ř. s. domáhá zrušení (části) opatření obecné povahy, jímž byla na silnici č. III/11311 v obci Štíhlíce ve směru jízdy na Kostelec nad Černými lesy umístěna dopravní značka B 20 (nejvyšší povolená rychlost 30 km/h). To opět vyplývá především z petitu prvního i druhého podání, v nichž se žalobce domáhá zrušení části tohoto opatření obecné povahy podle § 101a s. ř. s.
13. Soud též žalobce vyzval k tomu, aby uvedl, zda návrh na zrušení opatření obecné povahy míní jako tzv. abstraktní či incidenční ve smyslu usnesení rozšířeného senátu ze dne

13. 9. 2016, č. j. 5 As 194/2014 – 36, č. 3470/2016 Sb. Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“). Z obsahu žalobcova druhého podání má soud za to, že návrh byl uplatněn jako incidenční podle § 101a odst. 1 věty druhé s. ř. s, tedy že jej žalobce podává společně s žalobou na ochranu před nezákonným zásahem. Žalobce totiž uvádí, že jeho „přestupek“ (tedy zásah v podobě rozhodnutí o něm) pramení z opatření obecné povahy a že ke zkrácení žalobcových práv došlo (až) jeho užitím při vydání příkazu na místě. V závěru druhého podání pak (zjevně v reakci na výzvu soudu) žalobce výslovně odkazuje na § 101a odst. 2 **větu druhou** s. ř. s. a navrhuje zrušení napadeného opatření obecné povahy „spolu“ s žalobou na ochranu před nezákonným zásahem. Ve shodě s tím i druhé podání označuje jako návrh na zrušení opatření obecné povahy podle § 101a s. ř. s. **ve spojení** s žalobou proti nezákonnému zásahu podle § 82 a násl. s. ř. s. Že se jedná o incidenční přezkum opatření obecné povahy, plyne i z žalobcovy věcné argumentace, která zjednodušeně spočívá v tom, že opatření obecné povahy považuje z důvodu „neviditelného“ umístění dopravní značky za nezákonné, a že v důsledku užití této značky v přestupkovém řízení je nezákonný i příkaz na místě, jímž byla zkrácena žalobcova práva.

14. Pokud jde o povahu příkazu na místě podle § 91 zákona o přestupcích, z judikatury NSS plyne, že *„uložení pokuty v blokovém řízení představuje akt vydaný příslušným správním orgánem s cílem autoritativně zasáhnout do právních vztahů osoby obviněné z přestupku jako účastníka řízení o přestupku, jde tedy o rozhodnutí mající podobu individuálního správního aktu“* (viz rozsudek ze dne 29. 12. 2004, č. j. 6 As 49/2003 – 46, č. 505/2005 Sb. NSS). Blokové řízení je vedle řízení příkazního jednou z forem zkráceného řízení o přestupku, jehož výsledkem je individuální správní akt, tj. rozhodnutí v materiálním smyslu, jímž se obviněnému z přestupku ukládá povinnost zaplatit pokutu. Přes svou neformální povahu je tedy blokové řízení o přestupku druhem správního řízení a jeho výsledek je třeba považovat za rozhodnutí správního orgánu dle § 65 odst. 1 s. ř. s. (viz rozsudek ze dne 15. 1. 2009, č. j. 5 As 16/2008 – 68, č. 1797/2009 Sb. NSS). Citovaná judikatura je plně použitelná i na uložení pokuty příkazem na místě podle § 91 zákona o přestupcích, neboť jde o prakticky totožný institut s blokovým řízením podle předchozího zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (viz též např. bod 19 rozsudku NSS ze dne 2. 3. 2023, č. j. 7 As 13/2023 – 26). I přechodné ustanovení § 112 odst. 6 zákona o přestupcích ostatně stanoví, že na blokové řízení upravené v dosavadních zákonech se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona hledí jako na příkazní řízení, při němž je příkaz vydáván na místě.
15. Žalobce se tedy domáhá ochrany proti nezákonnému zásahu, který spočívá v příkazu na místě, tj. rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. V této souvislosti komentářová literatura uvádí, že *„pojmovým znakem zásahu je, že není rozhodnutím podle § 65. Je-li určitý akt rozhodnutím, nemůže se pojmově jednat o nezákonný zásah. Obdobné závěry nutno dovodit i pro situace, v nichž je sporný akt nikoliv zásahem, ale opatřením obecné povahy nebo nečinností. Zákon nedává na výběr, jakými právními prostředky proti určitému aktu brojít. Není proto ani v procesní dispozici žalobce volit, kterou z žalob bude pro sebe považovat za výhodnější a které řízení tedy bude iniciovat. Zásahová žaloba je vůči ostatním žalobním typům subsidiární. Subsidiarita vůči ostatním žalobním typům znamená, že zásahová žaloba je přípustná teprve tehdy, pokud nepřichází v úvahu podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl., žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu (§ 79 a násl.) a ani podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy“* (viz Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, komentář k § 85 s. ř. s.).

16. Judikatura NSS přitom dovodila, že „[j]e-li zjevné a nepochybné, že jednání popsané v žalobě nemůže být vzhledem ke své povaze, původu či jiným okolnostem „zásahem“ ve smyslu legislativní zkratky v § 82 s. ř. s., i kdyby byla všechna tvrzení žalobce pravdivá, musí být taková žaloba odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., jelikož chybí podmínka řízení spočívající v myslitelném tvrzení nezákonného zásahu. Soud zde bude přihlížet též k závěrům ustálené judikatury, jež dále vysvětluje, které úkony veřejné správy nezákonným zásahem nejsou a nemohou být.“ (viz rozsudek rozšířeného senátu ze dne 26. 3. 2021, č. j. 6 As 108/2019 – 39, č. 4178/2021 Sb. NSS). Jak bylo výše uvedeno, z ustálené judikatury NSS plyne, že příkaz na místě je rozhodnutím podle § 65 odst. 1 s. ř. s. Pojmově proto nemůže být zásahem podle § 82 s. ř. s. (viz též výše citovaný komentář). Toto ustanovení dokonce výslovně uvádí, že v případě rozhodnutí nemůže jít o zásah: „každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem [...], **který není rozhodnutím**“.
17. Soud si uvědomuje, že shora citovaný komentář k § 85 s. ř. s. rozlišuje situaci, kdy je žalobou na ochranu před nezákonným zásahem napadáno jednání, které z povahy věci nemůže být nezákonným zásahem, u nějž je třeba žalobu odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.; a situaci, kdy žaloba směřuje přímo proti rozhodnutí nebo opatření obecné povahy, u nějž je třeba žalobu odmítnout jako nepřipustnou podle § 85 ve spojení s § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Soud ale má za to, že pokud se žalobce výslovně domáhá ochrany před nezákonným zásahem, za který pokládá rozhodnutí, nepředkládá již ani myslitelné tvrzení nezákonného zásahu. Jinak řečeno netvrdí ani to, co § 82 s. ř. s. vyžaduje, tj. zkrácení svých práv zásahem, *který není rozhodnutím*.
18. Z výše citovaného rozsudku rozšířeného senátu navíc plyne, že přípustnost žaloby (§ 85 s. ř. s.) soud hodnotí až poté, co žalobu neodmítl z důvodu, že žalobcem označené jednání nemůže být již z povahy věci nezákonným zásahem (viz bod 117). Odmítnutí zásahové žaloby z důvodu nedostatku myslitelného tvrzení má tedy i přednost před posuzováním přípustnosti.
19. Kromě toho, pokud by soud žalobu odmítal pro nepřipustnost podle § 85 s. ř. s., musel by se současně zabývat tím, zda se jedná o „zápůřčí“ nebo čistě „určovací“ žalobu, u níž se nezkoumá, zda se žalobce ochrany před zásahem či jiné formy nápravy mohl domáhat jinými právními prostředky a zda tak učinil (viz také bod 117 citovaného rozsudku rozšířeného senátu). To by v důsledku znamenalo, že by bylo možné požadavek na subsidiaritu zásahové žaloby (který je v judikatuře NSS opakovaně zdůrazňován, a to i v případě čistě deklaratorní žaloby, viz rozsudek ze dne 3. 8. 2023, č. j. 2 Afs 63/2023 – 30, bod 20) vůči jiným žalobním typům jednoduše obejít tak, že se žalobce bude zásahovou žalobou formálně domáhat (pouze) určení nezákonnosti rozhodnutí podle § 65 odst. 1 s. ř. s. I proto je na místě žalobu odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a), a nikoliv písm. d) s. ř. s.
20. Soud nepovažoval za potřebné žalobce upozorňovat na to, že jím označený „zásah“ považuje za rozhodnutí, aby mu umožnil případně změnit žalobu. Judikatura totiž dovodila, že taková výzva není třeba, nejsou-li splněny podmínky řízení ani o „správném“ žalobním typu (viz bod 58 nálezu Ústavního soudu ze dne 24. 8. 2021, sp. zn. IV. ÚS 3523/20, a tam citovaná judikatura). Z již citovaného rozsudku NSS sp. zn. 6 As 49/2003 plyne, že žaloba proti rozhodnutí vydanému v blokovém řízení je nepřipustná. To platí i pro příkaz na místě podle § 91 zákona o přestupcích (viz usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 1. 2020, č. j. 50 A 1/2020 – 14, č. 4268/2022 Sb. NSS). Není ani podstatné, že žalobce zpochybňuje svůj souhlas s vydáním příkazového bloku. V takovém případě může podat žádost o obnovu správního řízení, a teprve proti rozhodnutí vydanému v tomto řízení se lze

bránit žalobou podle § 65 odst. 1 s. ř. s. (viz bod 12 usnesení Krajského soudu v Hradci Králové sp. zn. 50 A 1/2020, a tam citovanou judikaturu NSS, zejm. body 10 až 12 rozsudku ze dne 15. 5. 2019, č. j. 8 As 92/2019 – 32).

21. Ze shora uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že chybí podmínka řízení spočívající v myslitelném tvrzení nezákonného zásahu podle § 82 s. ř. s., neboť žalobce za něj označuje příkaz na místě, který je rozhodnutím podle § 65 odst. 1 s. ř. s. Proto prvním výrokem žalobu na ochranu před nezákonným zásahem odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
22. Incidenční návrh na zrušení opatření obecné povahy podle § 101a odst. 1 věty druhé s. ř. s. pak má podle judikatury NSS (viz usnesení ze dne 4. 10. 2022, č. j. 4 Ao 7/2021 – 179, č. 4404/2022 Sb. NSS) akcesorickou povahu, tzn., že jeho projednatelnost je závislá na tom, zda žaloba ve správním soudnictví proti úkonu správního orgánu aplikujícímu opatření obecné povahy byla podána a zda pro rozhodnutí o ní je potřebné rozhodnutí o návrhu na zrušení opatření obecné povahy. Akcesoričnost incidenčního návrhu na zrušení opatření obecné povahy není dána mj. tehdy, **pokud bylo řízení o žalobě proti aplikujícímu úkonu správního orgánu skončeno procesním způsobem (např. odmítnutím apod.)**. Akcesoričnost návrhu na zrušení opatření obecné povahy, tj. jeho reálný význam pro rozhodnutí o žalobě proti úkonu správního orgánu, kterým bylo opatření obecné povahy vůči navrhovateli použito, je podle NSS zvláštní podmínkou řízení o incidenčním návrhu na zrušení opatření obecné povahy podle § 101a odst. 1 věty druhé s. ř. s. Pokud je zjevné, že tato podmínka řízení není splněna, je na místě takový návrh na zrušení opatření obecné povahy odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
23. V projednávané věci soud prvním výrokem odmítl žalobu na ochranu před nezákonným zásahem spočívajícím v příkazu na místě, se kterou žalobce spojil podání incidenčního návrhu na zrušení opatření obecné povahy, jež bylo užito při vydání tohoto příkazu. Jelikož řízení o žalobě bylo skončeno procesním způsobem (odmítnutím), nemá návrh na zrušení opatření obecné povahy žádný význam pro rozhodnutí o této žalobě. Není proto splněna podmínka řízení o incidenčním návrhu podle § 101a odst. 1 věty druhé s. ř. s. spočívající v jeho akcesoričnosti. Soudu tak nezbylo, než jej druhým výrokem rovněž odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
24. Soud žalobu i návrh odmítl, proto současně třetím výrokem rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 věta první s. ř. s.).
25. Návrhem žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě se soud nezabýval, neboť žalobu i návrh odmítl. Jen pro úplnost soud dodává, že v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem ani v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nelze tento institut využít.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz

Praha 20. prosince 2023

Lenka Bursíková, v. r.
předsedkyně senátu